

[Juil-Madsen.]

haft den fornødne tid at overveje deres stilling, og at det må være rimeligt, når man så har truffet sin beslutning, at man da fører sin tjeneste igennem. Det er et ærligt standpunkt at have, dette, og det kan være et ærligt standpunkt at have den modsatte opfattelse, men det må være sådan, at når man har besluttet sig til en ting, må man gennemføre den.

Det er tilbudt hr. Kurt Brauer, at forslaget kan gå i udvalg, og så kan vi jo drøfte disse ting, undersøge dem og foretage besøg på kaserner o. lign.; det har hr. Kurt Brauer jo gjort før. Men hr. Kurt Brauer ønsker en afgørelse her, uden at der har været lejlighed til i virkeligheden at realitetsbehandle forslaget til beslutning.

Jeg skal sluttelig sige, at mit parti ikke kan stemme for den af hr. Kurt Brauer foreslåede dagsorden; vi må anbefale folketinget at stemme imod.

Kristen Østergaard: Når jeg hørte de fornuftige betragtninger, som hr. Kjeld Olesen gav udtryk for vedrørende værnepligten og med hensyn til hans betænkeligheder i forbindelse med det med bekvemmelighedsfaktoren, så kan jeg egentlig ikke finde nogen forbindelse imellem de synspunkter og motiveringen for at stemme for hr. Kurt Brauers dagsorden. Det forholder sig jo, som hr. Kjeld Olesen anførte, sådan, at denne dagsorden ligger på linje med det, som selve forslaget drejer sig om, og derfor kan jeg sige, at når venstre har afvist SF-forslaget, så vil vi naturligvis også afvise denne motiverede dagsorden og anbefale at stemme imod. Dermed får jo hr. Kurt Brauer sin afstemning, og jeg har på fornemmelsen, at det for hr. Kurt Brauer er afstemningen her og nu, der er det afgørende i denne sag.

Skovmand: Jeg vil gerne sige til hr. Kurt Brauer, at jeg forestiller mig naturligvis ikke, at den nugældende værnepligtslov skal gælde til evig tid, men det forekommer mig ikke, at det er det rigtige tidspunkt at ændre den på; i hvert tilfælde synes jeg, det skal dokumenteres kraftigere, at vi ikke kan arbejde med den lov, vi har.

I øvrigt forekommer det mig, at hr. Kurt Brauer har været nok så interesseret i at drive partipolitisk propaganda som i lige-

frem at se på militærnægternes forhold i denne sag. Jeg mener, det er forkert af ham at afvise udvalgsbehandling og stille det dagsordensforslag, der er kommet.

Jeg vil anbefale, at dagsordensforslaget bliver afvist. Deri ligger ikke på nogen måde, at jeg fornægter det princip, jeg gav udtryk for i min første tale, nemlig at vi ikke kan acceptere, at folk, for hvem det er en alvorlig overbevisning, det gælder, skal tvinges til at bære våben med deres vilje. Men det forekommer mig, at der er så mange praktiske problemer i denne sag, at den er egnet til udvalgsbehandling, og derfor vil jeg foreslå, at forslaget om motiveret dagsorden afvises.

Kjær Rasmussen: Jeg skal blot tilkænde-give, at vi kan stemme for det stillede dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer: Ja, det skal blot være den korte bemærkning, at det med bekvemmelighedshensynet, som man bliver ved med at grave frem, er fortsat en grov beskyldning mod mennesker, som har erklæret noget andet, og som har vidner på, at det faktisk er rigtigt, hvad de siger. Man kommer til at føre bevis for, at der er nogen, der handler af bekvemmelighedsgrunde og ikke af moralske eller politiske eller etiske grunde, eller hvad der ellers findes af muligheder for at begære sig overført.

Til hr. Skovmand bliver jeg nødt til at komme med den lille korte bemærkning, at han skal ikke tro, at dette drejer sig om partipolitisk propaganda. Hr. Skovmand må meget gerne tilslutte sig mit dagsordensforslag; han vil ikke have en lovændring, og på den anden side vil han heller ikke have kørt den nugældende praksis videre. Vi kunne klare dette problem, må jeg sige til hr. Skovmand, lige her præcis i denne sal: ved at stemme for mit dagsordensforslag ville hr. Skovmand have kunnet hjælpe nægterne og havde ikke nødvendigvis behøvet at føle sig skamfuld over at have hjulpet mig af den grund. Jeg må tro efterhånden, at de radikale samler på eksklusioner: Vietnam 69 var den første, derefter tror jeg, „Aldrig mere krig“ kom, og nu kommer vel nægterforeningen bagefter. Hjertelig til lykke, hr. Skovmand.